

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 2019

**«Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν» (Β' Κορ. ιβ' 15)**

- Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, σεπτέ Προκαθήμενε τοῦ ἱεροῦ Συνθρόνου τῆς καθ' Ἑλλάδα ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
- Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα ἀπὸ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιε,
- Σεβασμιοπόθητε τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
- Τίμιον πρεσβυτέριον, Χριστοῦ διακονία, ὀσιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχές,
- Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, αὐτοδιοικητικῶν, στρατιωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν,
- Τέκνα καὶ ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ ἐπιπόθητοι,

Αὐτοὺς τοὺς θεσπεσίους λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ μέγας Απόστολος τῶν Ἐθνῶν καὶ θεμελιωτὴς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παῦλος, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς γειτονικῆς περιakoύστου πόλεως τῆς Κορίνθου, μέ ἱερό δέος καὶ βαθεῖα συγκίνηση ἐπιθυμῶ καὶ ἐγώ, ὁ μέ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τίς πνευματοκίνητες ψήφους τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναδειχθεὶς γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ἐπίσκοπος καὶ πνευματικὸς σας ποιμάντωρ καὶ προστάτης, νά ἐπαναλάβω πρὸς τὴν ἀγάπην σας αὐτὴ τὴν ἱερὴ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν, τρέμων καὶ χαίρων ἀνέρχομαι τίς ἱερές βαθμίδες τῆς Ἐπισκοπικῆς μου Καθέδρας τῆς περιδόξου καὶ θεοστηρίκτου Μητροπόλεως

Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας .

Ἐρχομαι κοντά σας, ἀδελφοί τίμιοι, «οὐ καθ' ὑπεροχήν λόγου ἢ σοφίας», οὐχί αὐτόκλητος ἀλλὰ θεόκλητος καί σφόδρα ἐπιποθῶν νά καταστῶ καί δημόκλητος, ἀλλ' ἐν συνοχῇ καρδίας καί συστολῇ πνεύματος διαπορῶν δι' ὅσα σήμερον, ἔνδοξα τε καί θαυμάσια, τελεσιουργοῦνται στό ταπεινόν μου πρόσωπον καί δοξολογῶν τό ὑπερύμνητον ὄνομα τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ. Ἀπό τοῦ ὕψους τοῦ Ἐπισκοπικοῦ μου θρόνου, πού ὁμοιάζει δι' ἐμέ περισσότερον μέ ἱκρίωμα Σταυροῦ καί οὐδόλως μέ θρόνον ἐξουσίας καί ἀνέσεων, σᾶς ἀγκαλιάζω ὅλους νοερῶς καί ἀδελφοποθήτως, στηριζόμενος καί ἐμπνεόμενος σπουδαίως ἀπό τούς λόγους τοῦ Θεοῦ τοῦ Κυρίου Σαβαώθ, τοῦ εἰπόντος ποτέ εἰς τόν θεόπτην προφήτην του τό: «ἀνδρίζου καί ἴσχυε καί μή φοβοῦ, μηδέ δειλιάσης, ὅτι ἐγώ ὁ Κύριός σου, ὁ συμπορευόμενός σοι, οὐ μή σέ ἀνῶ, οὐ μή σέ ἐγκαταλείψω» (Δευτ. λα',6-7)

«Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ δαψιλῶς εὐλογήσας με ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.» (Ἐφεσ. α',3), ἀναφωνῶ ἐκ μέσης δοξολογούσης καί εὐγνωμονούσης καρδίας πρὸς τόν Θεόν τῶν πατέρων ἡμῶν «ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός καί ἅγιον τό ὄνομα Αὐτοῦ» (Λουκ. α',49).

Στέκομαι ἐνώπιόν σας, ἀδελφοί, σήμερον μέ ἀπόφασιν ἱερά νά ἐκδαπανηθῶ εὐχαρίστως, «ὡς ἱεράρχης θυόμενος» γιά τήν δόξαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τήν εὐστάθειαν τῆς φιλοστοργοῦ μητρός ὅλων, ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τήν κατά Χριστόν προκοπήν τοῦ καθενός σας προσωπικῶς .

Εὐγνώμονες εὐχαριστίες καταθέτω σήμερον ἐνώπιον τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας μας, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β', δι' ὅσα ἡ φιλόστοργος καρδιά του εἰργάσατο μέ λόγους καί ἔργα γιά τήν

ἐλαχιστότητά μου. Μακαριώτατε πάτερ, «ἐθαυμάστωσας ὄντως ἐπ’ ἐμοί τὰς εὐεργεσίας σου καί τὰ ἐλέη σου». Δεχθεῖτε παρακαλῶ, ὡς ταπεινὸν ἀντίδωρον τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν σας πρὸς τό ταπεινὸν μου πρόσωπον τὴν ὀλόθυμον διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς, υἱικῆς, ἀβαροῦς καὶ διακριτικῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Παρακαλῶ μὴν παύσητε νὰ μέ σκεπάζητε μέ τὴν ἁγίαν προσευχήν σας.

Μετά βαθείας συγκινήσεως ἀτενίζω πρὸς τό σεπτὸν καὶ τετιμημένον πρόσωπον τοῦ γεραροῦ γέροντος, εὐεργέτου καὶ διδασκάλου μου, πολιοῦ Μητροπολίτου Ἀμβροσίου, τοῦ ἄχρι τῆς παρούσης στιγμῆς Τοποτηρητοῦ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ὁλκάδος. Ἐπαναλαμβάνω μέ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς ὅσα ἐλάλησα κατὰ τὴν ἱερωτάτην στιγμὴν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας μου. Πανσεβάσμιε γέροντα, ἕως τέλους θά ἀγωνισθῶ νὰ εἶμαι γιὰ Σᾶς υἱὸς ὀλοπρόθυμος καὶ εὐγνώμων. Εὐχηθεῖτε γιὰ μένα.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ μέσης εὐγνωμονοῦσης καρδίας ὅλους τοὺς σεπτοὺς Ἱεράρχες, τοὺς φιλαδέλφως διατρέξαντες καὶ διαπλεύσαντες γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα διὰ νὰ προσευχηθοῦν σήμερον γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου. Ζητῶ ὡς ἐλάχιστος ἀδελφός σας, τιμιώτατοι καὶ ἁγιώτατοι Ποιμένες, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διὰ βίου προσευχήν σας.

Ὡσαύτως εὐχαριστῶ τοὺς ἀξιοτίμους ἄρχοντες τοῦ τόπου καὶ τῆς πατρίδος μας, τοὺς ἐνδόξους ἡγήτορες τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τοὺς ἐλλογιμωτάτους καθηγητές, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων, τὴν σπουδάζουσα νεολαία μας, τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς καὶ οἰκείους, τοὺς φιλτάτους συνεργάτες, κληρικούς καὶ λαϊκούς, τὰ ἱσάγγελα συστήματα τῶν μοναχῶν καὶ τέλος τὸν εὐλογημένον λαόν τῆς ἐνδόξου ἐπαρχίας μας γιὰ τὴν ἄκρως συγκινητικὴν ὑποδοχήν σας καὶ τὴν τιμὴν πρὸς

τό ταπεινόν μου πρόσωπον. Σᾶς κατασπάζομαι ὅλους ἐν Κυρίῳ καί σᾶς εὐλογῶ ὀλοθύμως. Τό ἐπ' ἐμοί ὑπόσχομαι νά ἐργασθῶ εὐαγγελικῶς ἕως τῆς τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ὥστε νά μήν σᾶς ἀπογοητεύσω ποτέ. Προσευχηθεῖτε καί ἐσεῖς γιά μένα.

Πολιά ἐκκλησιαστική παράδοσις ὀρίζει ὅτι ὁ νέος Ἐπίσκοπος καί Ποιμενάρχης κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας εὐθύς ὡς ἀνέλθῃ στήν Ἐπισκοπικήν του καθέδρα ὀφείλει νά ἀπευθύνῃ πρὸς τόν πιστευθέντα ὑπό τοῦ Κυρίου στό ἱερόν του ὠμοφόριον λαόν λόγους παρακλήσεως, διδαχῆς καί ὁμολογίας. Κατά τήν πανεπίσημον αὐτήν ἡμέραν, ἐπιβεβαιώνω, στεντορεῖα τῇ φωνῇ, τῇ γνώμῃ καί τῇ ἀποφάσει, τήν ἀπαρέγκλιτον καί πειθήνιον ἀφοσίωσίν μου σέ ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική κατ' Ἀνατολᾶς Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πρεσβεύει καί διακελεύεται, μηδέν προστιθείς, μηδέν ἀφαιρῶν, μήτε τῶν θείων δογμάτων, μήτε τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Προσκαλοῦμαι σήμερον ἀπό τῆς νέας αὐτῆς εὐθυνοφόρου ἀποστολικῆς ἐπάλξεως νά ὑπηρετήσω τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός ὡς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία χωρὶς ἄλλο φανερῶναι ὅτι ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὑπάρχει καί ἐργάζεται γιά νά γεννᾷ οὐρανοπολίτες, νά θεραπεύει τὶς πληγές τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, νά νοσηματοδοτεῖ, νά φωτίζει, νά ἁγιάζει καί νά θεοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο. Καλούμεθα καί σήμερον οἱ ἱεροὶ Ποιμένες νά θεραπεύσουμε, μέ τήν θεία χάρη, τὶς τραγικὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν λήθη τοῦ Θεοῦ, νά καθαρίσουμε τὰ στίγματα στό ἱερό ἀπὸ τὴ δράση τοῦ βεβήλου, νά χωρίσουμε τὴν ἔξη ἀπὸ τὴν λατρεία, τὴν διαφθορὰ ἀπὸ τὴν διαχείριση τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων, τὴν κενοδοξία ἀπὸ τὸ ἀποστολικὸ ἔργο, τὴν καταλαλιά ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον, τὰ πρόσκαιρα ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα, τὸ θράσος ἀπὸ τὸ θάρρος, τὴν ὑποκρισία ἀπὸ τὴν καλοσύνη, τὴν

ιδιοτέλεια ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Οἱ ὡς ἄνω ἀναφερθεῖσες πραγματικότητες θὰ ἀγωνισθῶ μέ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ γίνουν οἱ μόνιμες προτεραιότητες τῆς ποιμαντορίας μου.

Εὐχεσθε ἀδελφοί, εὐχεσθε πάντες, ἡ αὐθεντικότητα τῆς πίστεως, ἡ γνησιότητα τοῦ λειτουργικοῦ ἡθους, ὁ εὐαγγελισμός τοῦ λαοῦ καί ἡ ἀγάπη ὡς καθημερινή προσφορά, νὰ γίνουν κανόνας τῆς διακονίας μου στὸν εὐλογημένον αὐτόν τόπον.

Ἐπιποθῶ νὰ ἐπικεντρώσουμε, μέ ὅση δύναμη μοῦ χαρίσει ὁ Κύριος, τὸ ἐνδιαφέρον μας στὴν προσπάθεια διαφυλάξεως τῆς ταυτότητος καί ἰδιοπροσωπείας τοῦ τόπου μας, ὅπως αὐτὴ ἐκφράστηκε μέσα ἀπὸ τὴν ἔνδοξη ἱστορία καί παράδοσή του. Ἐπιθυμῶ διακαῶς νὰ ἐργαστοῦμε μαζὶ μέ τοὺς καλοὺς ἱερεῖς μας, τὸν θεοσεβῆ λαὸ καὶ ὅλους τοὺς φορεῖς τοῦ τόπου πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτῇ. Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, θὰ ἐπιχειρήσουμε τὴν καλλιέργεια καί οὐσιαστικὴ ἐμβάθυνση τοῦ, καιρίας σημασίας γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καί μαρτυρία, λειτουργικοῦ βιώματος καὶ κατὰ προέκταση τὴν λατρευτικὴ ἀναζωπύρωση καὶ τὴν περαιτέρω εὐπρέπεια τῶν ἱερῶν χώρων λατρείας καὶ προσευχῆς. Ἡ ἐντρύφηση στοὺς ἱεροὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς τῶν Μονῶν καὶ Ἐνοριῶν θὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ πνευματικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ ἐπικοινωνιακοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Μὲ τὴν συνδρομὴ ὅλων ὑμῶν θὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ ἀναβάθμιση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἀγίας λειτουργικῆς καὶ ἀγιαστικῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὴ ἡ ζωηφόρος παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας ἐκκινοῦσα ἀπὸ τό ἱερό θυσιαστήριο καὶ καταλήγουσα καὶ πάλι σ' αὐτό, ἔχει τὴν δύναμη νὰ ἀπαντήσῃ οὐσιαστικῶς στὶς εἰδικὲς σημερινές συνθῆκες καὶ τὶς καλπάζουσες ἀπαιτήσεις

τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Μὲ τὴν συνεργασία, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπιζητῶ, ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κληρικῶν μας, τοὺς ὁποίους ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν, θά ἐργασθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ, μέ φόβον Θεοῦ, εὐλικρίνεια, δικαιοσύνη, ἐντιμότητα καὶ μέ ὁδηγούς τὴν ἱεράν πατερικὴν μας παράδοσιν καὶ τίς ἀνάγκες τῶν καιρῶν, γιὰ τὴν κατὰ Χριστὸν καλλιέργεια καὶ τὴν οὐσιαστικὴ, ποιοτικὴ ἀναβάθμιση τοῦ ἱεροῦ μας κλήρου. Αὕτῃ ἢ διὰ βίου πνευματικὴ ἐργασία ὠφελεῖ πολλαπλῶς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν ἱερόν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας τὴν φοβερὴ ἀσθένεια τῶν καιρῶν, τὸ ψυχοφθόρο δηλαδή πάρεργο τῆς ἀργολογίας καὶ ἀργοσχολίας. Μόνο ἔτσι μπορούμε νὰ εἴμεθα ποιμένες καλοὶ καὶ διδάσκαλοι ἀποτελεσματικοί, ὅταν ἔχωμεν ἀκλινῇ προσήλωση στὴν δογματικὴ ἀκρίβεια, στὸ ἱεραρχικὸ πολίτευμα, στὴν καθαρότητα τοῦ βίου καὶ στὸ ἐν γένει ἱεροκανονικὸ ἐπίταγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τῆς ἐπισκοπικῆς μου στοργῆς θά ἀπολαμβάνουν πάντοτε οἱ ἱερατικὲς μας οἰκογένειες, οἱ στυλοβάτες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Μὲ βαθύτατο σεβασμὸ στρέφομεν τὴν σκέψιν μας αὐτὴν τὴν ὥρα σὲ ὅλες ἀνεξαιρέτως τίς Ἱερές Μονές καὶ τὰ ἅγια προσκυνήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας. Μὲ τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν τοπικῶν μας Ἀγίων ἔχουμε τὸν διακαῆ πόθο νὰ σταθοῦμε διακριτικοὶ βοηθοὶ καὶ ὁλόθυμοι συμπαραστάτες στό ἅγιο ἔργο τους.

Μὲ τὴν συνδρομὴ ὅλων καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν πόνο καὶ τίς ποικίλες ἀνάγκες πολλῶν εὐλογημένων νοικοκυριῶν τῆς περιφερείας μας, θά ἐργασθοῦμε γιὰ τὴν συστηματικὴ ἀνάπτυξη, στήριξη καὶ συνέχιση τοῦ σπουδαίου φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, σὲ ἐπίπεδο κεντρικῆς διοικήσεως καὶ

ἐνορίας. Ἡ συστηματική καί ὑπεύθυνη διαφώτιση τοῦ λαοῦ γιά τήν λύμη αἰρέσεων, παλαιῶν καί νεοφανῶν, πού κυκλώνουν ἐσχάτως ὅλη τήν Ἑλλάδα θά ἀποτελέσει κύρια μέριμνά μας . Ἡ ἐπισκοπική μας καρδιά θά πάλλεται ἐπίσης καθημερινῶς ἀπό εἰλικρινές πατρικό ἐνδιαφέρον γιά ὅλους τούς ἀδελφούς μας μέ εἰδικές ἀνάγκες ἢ δεξιότητες, ὅπως ἐπίσης καί γιά τούς καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀναγκεμένους καί ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς μας, τίς ἥρωικές πολύτεκνες οἰκογένειες, τούς ἀνέργους, τά ὀρφανά, τά ἀθῶα θύματα τῆς ἐν πολλοῖς ὑποκριτικῆς καί ἀδιάφορης κοινωνίας μας.

Ἡ μέριμνά μας, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θά στραφεῖ ὅλως ἰδιαίτερος καί πρὸς τήν χρυσή ἐλπίδα τοῦ τόπου, τήν νεολαία μας, τὰ ἀγόρια καί τὰ κορίτσια . Ἀνοίγουμε τήν πατρική μας καρδιά καί τούς καλοῦμε νά συγχωρήσουν τίς ἀτέλειές μας καί νά ζητήσουν τόν Χριστό. Νά ἔλθουν στήν Ἐκκλησία Του χωρίς προκαταλήψεις, ἐμμονές κάθε εἵδους, φόβους καί ἀναστολές. Δέσμευσή μας εἶναι νά ἐργασθοῦμε ὥστε στίς ἐκκλησιαστικές νεανικές συνάξεις, νά καλλιεργεῖται τό ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό φρόνημα, ὁ ἐλεύθερος ὑγιής στοχασμός, ἡ ἀπλότητα, ὁ διάλογος καί ἡ εἰλικρίνεια, ὡς προϋπόθεση γνωριμίας καί συνάντησής τους μέ τόν Θεό ὡς πρόσωπο καί ἀγάπη. Ἐλᾶτε, ἀγαπητά μου παιδιά, μαζὶ νά κτίσουμε νεανικές συνάξεις - συναντήσεις πού θά φωτίζονται ἀπὸ τὸ ἱλαρὸ φῶς τῆς ἀκοίμητης κανδήλας τῆς Ἐκκλησίας πού καθαρίζει καὶ διαλύει τὴ μούχλα τῶν ὑπογείων μιᾶς ζωῆς χωρίς νόημα καὶ ἀξίες, καὶ τήν σκιά τῶν ψεύτικων παραδείσων πού κάποιοι ἐντέχνως καὶ ἰδιοτελῶς σᾶς ὑπόσχονται. Δώστε τίς καρδιές σας μέ ἐμπιστοσύνη στήν Ἐκκλησία πού ζωογονεῖ καὶ κυβερνᾷ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καὶ μόνον Ἐκεῖνος, γιά νά σᾶς ὁδηγήσει μέ ἀσφάλεια κοντὰ Του, στὸν μόνο Αἰῶνια Νέο, τόν Κύριό

μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μέ πολλή στοργή στρέφομαι πρὸς τὸν ἀγαπημένο λαὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας. Ἐσὺ λαὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε ποὺ γνωρίζεις νὰ ζωντανεύεις καὶ νὰ κρατᾷς τὶς ἅγιες παραδόσεις τῆς πίστεώς μας, ἐσὺ ποὺ μὲ τὸ εὐλαβικό σου προσκύνημα, κάνεις τοὺς Ἁγίους μας ἄμεσους προστάτες καὶ συντρόφους τῆς καθημερινότητος τῆς ζωῆς σου, ἐσὺ ὁ τόσο φιλάγιος, φιλότιμος, φίλεργος, φιλοπρόοδος καὶ φιλόξενος, ἐσὺ, ποὺ καὶ σήμερα δέχεσαι ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον, ὡς πνευματικό σου πατέρα, Ποιμένα καὶ προστάτη, γνώριζε καλῶς ὅτι δέν θά φεισθῶ κόπων καὶ θυσιῶν γιὰ τὴν δική σου πνευματικὴ ἀσφάλεια καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκοδομή. Σήμερα μέ ἄφατη συγκίνηση ἐπιστρέφω στὸν τόπο πού γεννήθηκα, μεγάλωσα καὶ ἀγαπῶ, μέ ἀπόφαση νὰ μείνω πλέον κοντὰ σας γιὰ πάντα, πατέρας, Ἐπίσκοπος, ἀδελφός. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ σᾶς ὑπηρετήσω μὲ τὶς ταπεινές μου δυνάμεις μέ τὴν ἐλπίδα “ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων” (Ψαλμ. 26, 13). Γι’ αὐτὸ, αὐτοπροσφέρομαι στὴν ἀγάπη σας καὶ ζητῶ τὴν προσευχήν σας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τῶν εὐλογημένων Ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας. Γνωρίζω τὸ μεγάλο, δυσαναπλήρωτο κενὸ ποὺ ἀφήνει ἡ ἐκούσια παραίτηση τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας Μητροπολίτου Ἀμβροσίου. Θέλω ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι τίποτε ἀπ’ ὅσα ἐκεῖνος, με πολὺ κόπο ἀγωνίστηκε νὰ πραγματώσει δέν θά σταματήσει. Ὅλα θὰ συνεχισθοῦν μέ νέα πνοή. Μὰ πάνω ἀπ’ ὅλα θὰ ὑπάρξει εἰλικρινὴς διάθεση γιὰ κοινωνία, συνεργασία, συμπόρευση, συλλειτουργία, τόσο μὲ τοὺς σεβασμίους πατέρας καὶ ἀδελφούς μας κληρικούς, ποὺ φιλοτίμως καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ διακονοῦν στὶς ἐνορίες, ὅσο καὶ μέ τοὺς εὐλαβεῖς μοναχοὺς καὶ τὶς μοναχὲς τῶν ἱερῶν Μονῶν

μας, τούς ἐντίμους ἄρχοντας τοῦ τόπου μας ,ἀλλὰ καὶ
μὲ τὸν πιστὸ καὶ εὐσεβῆ λαό μας. Δὲν θὰ προσθέσω
ποτέ βάρη στὰ βάρη σας, μήπως καὶ θεωρήσετε πὼς ἡ
Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πού διακονῶ δὲν μπορεῖ
πράγματι νὰ ἀνακουφίσει τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπὸ
τά βάρη καὶ τίς ἐνοχές του καὶ φύγετε ἀπελπισμένοι
μακριά της. Ὁ Χριστὸς τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τῆς μίας
καὶ μόνης Ἐκκλησίας, εἶναι ἀγάπη, φῶς, ἐλευθερία,
ἀλήθεια, συγχώρησις, ζωὴ, αἰωνιότης! Θὰ ἀγωνισθῶ
ὥστε ὅλοι σας νὰ βρεῖτε στό ταπεινὸ μου πρόσωπο,
Ἐπίσκοπο καὶ Πατέρα ποὺ καταλαβαίνει τίς ἀνάγκες
σας, αἰσθάνεται τοὺς σταυροὺς ποὺ φέρετε στοὺς
ὤμους σας, ποὺ ἔρχεται ὅχι ὡς ἐξουσιαστής ἀλλὰ ὡς
διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τύπος γινόμενος τῶν πιστῶν
ἐν ἔργῳ, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ».

Καὶ τανῦν Παντεπίσκοπε Κύριε χεῖρας ὑψώνων
ἱκετευτικάς, δέομαι ἐκτενῶς τῆς Σῆς ἀφάτου
φιλανθρωπίας καὶ λέγω: «Δός, Δέσποτα πανοικτίρμον,
ἐμοί μὲν λόγον ἀγαθόν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου
πρὸς οἰκοδομήν καὶ καταρτισμὸν τῆς Ἐκκλησίας
ταύτης, ἧς ποιμένα καὶ προστάτην ἐκ προβάτου
ἀνέδειξας, τῷ δέ λαῷ σου τούτῳ πρόθυμον ἀκοήν καὶ
εὐγνώμονα , ὡς ἂν ἀκούῃ σου τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς
διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν, τὰ σὰ πρόβατα καὶ
ἀκολουθοῦντα σοί τῷ ἀληθινῷ ποιμένι, τὴν
ἐπηγγελμένην ἀπολαύει ζωὴν, τὴν ὄντως μακαρίαν
καὶ ἀτελεύτητον.» Γένοιτο

Ἡ δέ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, ἀδελφοί
ἐπιπόθητοι. Ἀμήν.